

En læges håndsækning til mennesket - det ukendte

En bog, der både er smuk og positiv, advarende, men også opmuntrende

Horsens-lægen Flemming Kieler indlæg om mennesket, det ukendte „Fødsel til frihed“ er en smuk og positiv, en advarende, men også opmuntrende bog. Læge Kieler bruger som udgangspunkt citater fra dr. Alexis Carrels bog fra 1936, hvori det bl. a. hedder: „Med strålende succes har mennesket gjort sig til herre over naturens kræfter - men har spillet fallit i herredømmet over sig selv. Vi må udforske lovene i menneskenaturen, således at vi kan forme vort liv og vort samfund efter disse love“.

Flemming Kieler skildrer menneskets angst for det ukendte. Han understreger, at menneskets dybeste problem er livsangsten, angsten for det ukendte og store udenfor beskyttelsessystemet, og angsten for at miste det kendte og fortrolige. Han henviser til, at det er et moderne kulturfænomen, at ikke blot lægernes venteværelser er overfyldte, men der er uoverskueligt arbejde for f amalierådgi vni ngskontorer, omsorgskontorer, seksualvejledningsklinikker, revalideringskontorer, psykiatere, psykologer og pædagoger m.v.

Flemming Kieler skildrer med megen finfølelse de problemer, som de unge kan have i opvoksningens årene. Man vil, siger han, kunne opleve familietragedier, hvor den unge søger nedbrydende kontakter i ungdomsgrupper og indleder intime forhold uden menneskeligt set at være moden til det. Videre skriver han bl. a. „Det ligger i personens væsen at vil le åbne sig imod en anden person, knytte sig til den personal forstand, d.v.s. i livsfællesskab og medmenneskelighed. Sansen for denne kvalitet nedbrydes i den præmature og eksperimentelle seksualbinding, som reducerer den anden person til

et objekt for egen seksualtrangs tilfredsstillelse og dermed isolerer mennesket i håbløs ensomhed. Med disse realiteter i mente må en stor part af den seksualvejledning, samfundet tilbyder de unge, betegnes som aldeles inkompetent“.

At den unge selv overtager kampen for at vinde sin identitet i et fællesskab betyder, at en personlighed er født. Det begynder som en spire, en længsel efter identitet og dog fællesskab. Man kan ikke undre sig over, at den unge både søger kontakten og distancerer sig i opposition. Udviklingen kræver en modpol til fællesskabet. Det unge menneske smager for første gang ensomheden. Og dog er det fællesskabet i familie og miljø, der må bære den unge. Det ensomme livsvalg hører en senere alder til. Men trygheden i et godt fællesskab, dets tolerance og den frihed, det skænker, giver den unge mod til at være sig selv, skriver Kieler.

Forfatteren beskæftiger sig med samfundets ansvar, om unge der provokeres til oprør, og i det hele taget går han hele livsmønstret igennem med en forståelse og finfølelse, som viser de smukkeste menneskelige kvaliteter. Det indebærer, at han også i sin bog beskæftiger sig med døden. Der er to diametralt modsatte opfattelser af døden. Den ene baseret på naturlig erfaring, den anden på tro. De synes uforenelige, alternative, opfordrende til det kategoriske enten/eller. Vor forståelse af døden er således trængt ind til bunden af en blindgyde.

Menneskets liv har været en vandring fra valg til valg, og efterhånden som mennesket ældes, bliver disse valg stedse mindre behersket af menneskenaturens dynamik. De bli

ver mere personlige, mere afgørende. Men i døden, i det skæbnesvangre skæringspunkt mellem den relative og den absolutte død, frigøres personen af kød og blod til at kunne træffe sit valg - i fuld åndelighed, endegyldigt, uigenkaldeligt.

Han slutter sin bog med at skrive om, hvorledes Kristus træder Adam i møde og fuldbyrder sit skaberværk: „Mennesket det ukendte, skabt i Guds billede, faldet til dødens vilkår, men genrejst i dåben til død og opstandelse og dermed født til frihed som Kristi medmenneske“. Den lille bog kan også betragtes som en håndsækning fra det ene menneske til det andet, en vejviser i livet, en hjælp til forståelse. Og heri ligger der en betydelig værdi.

Læge Flemming Kieler